

OPONENTSKÝ POSUDEK

Téma diplomové práce:	<i>Řečové charakteristiky Haškova Švejka v ruských překladech se zaměřením na rovinu humoru a satiry</i>
Autorka diplomové práce:	Bc. Iuliia Kriger
Oponent:	Mgr. Anna Rosová

Autorka diplomové práce Bc. Iuliia Kriger se zabývá řečovými charakteristikami postavy Švejka ve světoznámém románu Jaroslava Haška a komparativním zhodnocením ruských překladů tohoto díla s důrazem na humorné a satirické prvky.

Diplomová práce čítá 85 stran včetně bibliografie a příloh a je dělena do 6 kapitol – Úvod, Román a jeho ruské překlady, Řečové charakteristiky Švejka, Humor v románu a čemu ten humor slouží, Analýza a Závěr.

Přepřpracovaná verze práce DP doznala širších úprav především v teoretické části, která byla diplomantce primárně vytýkána. Nejde již o kompilát přímých citací, nicméně práci se zdroji si autorka stále příliš neosvojila. Mnoho pasáží je nepodložených („Hašek měl veselou povahu a choval se rozpustile.“, s. 9; nevíme, odkud čerpá informace o překladatelích apod.), jinde je zjevné, že autorka kohosi cituje („Příběhy, které bičují náboženství a kostel...“, s. 10), ale zdroj neuvádí. Je také škoda, že se diplomantka nepokusila – nebo se o tom alespoň nezmiňuje – vyhledat a kontaktovat autory nejnovějšího překladu, případný rozhovor s nimi by jistě představoval přínos do problematiky rusko-českého uměleckého překladu.

Výtky k metodologii, využití dosavadních (translatologických!) kvalifikačních prací na podobné téma (J. Špírk, P. Mračková Vavroušová aj.), popis translatologických východisek – jakým způsobem přistupuje k analýze překladů, to vše v práci stále chybí. Ze sekce „Metody“, které jsou uvedeny na s. 8 („Neexistuje žádná konkrétní metodologie na analýzu humoru v literárních textech a překladech...“), bohužel jasně vyplývá, že diplomantce stále není jasné, co translatologická metodologie znamená a jaké jsou její náležitosti.

Provedená analýza překladů se pak logicky neopírá o jasný terminologický základ, hodnocení překladatelských posunů se často zakládají na dojmu, nikoli na rešerši například v korpusech či stylistických příručkách a slovnících. Na druhou stranu je zjevné, že diplomantka o textu

přemýšlí v souvislostech, dokáže nalézt a vystihnout problematická místa v překladu. Při kritickém hodnocení překladatelských řešení jí však chybí ona teoretická báze, a proto analýza na mnoha místech působí nahodile a odbytě (jen jeden z mnoha příkladů, který by zasloužil vysvětlení a doplnění: „kromě toho překládá (*Skačkov*) Vltavu jako „Молдаву“, s. 48.).

Daná závěrečná práce tedy vzhledem k výše uvedeným výtkám odpovídá požadavkům kladeným na magisterské diplomové práce *jen hraničně*, nicméně studentka si zaslouží dostat šanci ji obhájit. Prozatím navrhuji hodnocení na rozhraní „neprospěla“ a „dobře“, o výsledné známce rozhodne průběh obhajoby.

Praha 25. 6. 2020

Mgr. Anna Rosová